

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring og lov om social service. (Ændring af medicintilskudsregler). (Lovforslag nr. L 128).

Medlemmer af Folketinget Henriette Kjær (KF), Frank Dahlgaard (KF) og Gitte Seeberg (KF) har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende forslag tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en landsdækkende behandlingsgaranti til sygehusbehandling.

(Beslutningsforslag nr. B 58).

Ønsker nogen at optage dette forslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er forslaget bortfaldet.

I Folketingets møde den 24. november 1998 blev forhandling om den af forskningsministeren samme dag afgivne redegørelse om universitets- og forskningspolitisk (R 8) fastsat til fredag den 4. december.

Jeg skal foreslå, at forhandlingen om denne redegørelse i stedet finder sted torsdag den 14. januar 1999. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

A. Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen har statsministeren i dag udpeget finansministeren. Der er tilmeldt otte spillere, hvoriblandt mindst fire vil få mulighed for at stille spørgsmål i denne rækkefølge – spørgetimen skal jo være afviklet inden for en time:

1. Jes Lunde.
2. Kristian Thulesen Dahl.
3. Frank Aaen.
4. Kirsten Jacobsen.
5. Frank Dahlgaard.
6. Aage Frandsen.
7. Keld Albrechtsen.
8. Tom Behnke.

Ministeren får ordet, hver gang et medlem har afsluttet et indlæg, og har første gang ordet i 2 minutter og følgende gange 1 minut. Medlemmernes taletid er 1 minut. Hovedspørgeren kan få ordet to gange, og herefter er der som bekendt mulighed for, at medspillere kan få ordet 1 gang. Et hovedspørgsmål med eventuelle tillægsspørgsmål må højst tage 15 minutter.

Spm. nr. US 23

Jes Lunde (SF):

Regeringens finanslovforlig har forståeligt nok givet mange protester ude omkring, megen utilfredshed i befolkningen. Og derfor synes jeg, at der her i dag er grund til at spørge finansministeren, om det virkelig kan være socialdemokratisk politik at forringe efterlønsordningen så kraftigt, som man har gjort – især for de nedslidte 60-årige, der lige præcis har brug for ordningen – at give gaver i form af en ekstra check til dem, der ikke har brug for efterlønsordningen, og at sætte a-kassekontingenterne dramatisk op til størst skade for dem, der har de laveste indkomster. Er det virkelige socialdemokratisk politik at gennemføre sådan noget?

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg kan selvfølgelig ikke anerkende hr. Jes Lundes beskrivelse af finanslovaftalen. Jeg vil gerne sige, at det har været afgørende for regeringen at få et meget bredt flertal, herunder også partier, som egentlig er gået ind for en afskaffelse af ordningen, til at bakke op om en langsigtet ordning, hvor man bevarer retten til at gå på efterløn fra det tresindstyvende år.

Jeg kan ikke genkende beskrivelsen af, at det bliver vanskeligere for de nedslidte. Retten er bevaret.

Der sker to ting, som i virkeligheden begge dele er udtryk for, at vi i det her velfærdssamfund prøver at målrette vores ydelser til dem mellem 60 og 67 år til den del, der har mindst ressourcer selv.

Det ene er, at der sker en modregning for store pensionsformuers afkast, hvis man vælger at gå, før man er fyldt 62 år. Det berører selvfølgelig især grupper med meget gode pensionsordninger.

Det andet er, at folkepensionsalderen bliver nedsat. Det er en fordel for mennesker med lav husstandsindkomst, ingen supplerende ind-